

Κατανυκτικός Έσπερινός

Ἱερά Μονή Ἀγίων Πατέρων Σχιστοῦ Περάματος Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νικαίας

6 Μαρτίου 2022

*«Μή ἀποστρέψῃς τό πρόσωπόν σου ἀπό τοῦ παιδός σου, ὅτι θλίβομαι·
ταχύ ἐπάκουσόν μου· πρόσχευς τῇ ψυχῇ μου, καί λύτρωσαι αὐτήν».*

Ὁ λειτουργικός χρόνος τῆς Ἐκκλησίας μᾶς καλεῖ νά ἀπολαύσουμε, μέ τά μάτια τῆς ψυχῆς καί τοῦ σώματος, **μιά εὐλογημένη πορεία πρὸς τά Ἄνω**, ὅπου τό μέν πνεῦμα φτερουγίζει πρὸς τόν ὑψηλό Θρόνο τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ, τό δέ σῶμα ἐπικουρεῖ τήν ψυχοσωτήρια διαδικασία, μέ τίς ἐδαφιαῖες μετάνοιες, μέ τή νηστεία, μέ τήν ἀναγκαία συστολή καί τήν ἐπιβαλλόμενη περιφρούρηση τῶν αἰσθήσεων, ὥστε τόσο ἡ ὕλη ὅσο καί τό πνεῦμα νά ἐναρμονίζονται πρὸς τόν τελικό στόχο τῆς ἐνιαίας ὑπαρξῆς μας, πού εἶναι ἡ σωτηρία μας.

Ἡ ὕμνολογία τῆς Μ. Σαρακοστής, οἱ ἱερές Ἀκολουθίες τοῦ Μ. Ἀποδείπνου καί τῶν Χαιρετισμῶν στήν Παναγία μας, οἱ Λειτουργίες τῶν Προηγιασμένων Τιμίων Δώρων, μᾶς καλοῦν καί μᾶς εὐαίσθητοποιοῦν γιά ἓνα βαθύτερο ἀναστοχασμό, γιά μιά ἐπανατοποθέτηση, γιά μιά ὀλική ἐπαναφορά, στό δρόμο πού μᾶς ὁδηγεῖ πρὸς τόν Θεό.

Παρακαλέσαμε πρό λίγου τόν Κύριο «νά μήν ἀποστρέψει τό πρόσωπό Του», γιατί τότε εἴμαστε στ' ἀλήθεια χαμένοι. Σημαντικά τά λόγια τοῦ Ψαλμωδοῦ (Ψ. 103) *«ἀποστρέψαντος δέ Σοῦ τό πρόσωπον ταραχθήσονται...»*. Θά ταραχθοῦμε καί **θά διαλυθοῦμε χωρίς ἐπαφή μέ τόν Κύριο**, καί ὅση εὐφυΐα καί ἄν διαθέσουμε καί ὅποια τεχνολογία καί ἄν ἐπιστρατεύσουμε, ὅλα θά ἀποδειχτοῦν χάρτινοι πύργοι, δικαιώνοντας τόν Ψαλμωδό, κατά τόν ὁποῖο *«ὁ κατοικῶν ἐν οὐρανοῖς ἐκγελάσεται αὐτούς, καί ὁ Κύριος ἐκμυκτηριεῖ αὐτούς»* (Ψ. 2, 4). Ἡ δική μας στάση προσδιορίζεται καί πάλι ἀπό τόν Ψαλμωδό: *«Ἐκκλινον ἀπό κακοῦ καί ποίησον ἀγαθόν»* (Ψ. 33), πού ἐπαναλαμβάνει ὁ Ἀπόστολος Πέτρος (Α' Ἐπιστ. 3, 14). Ἡ δέησή μας πρὸς τόν Θεό ὥστε νά εἶναι μαζί μας, συνδέεται μέ τήν ἀποστροφή ἀπό τό κακό καί τήν παράλληλη ἐπιλογή τῆς ἀγαθῆς ὁδοῦ καί τῆς δράσης γιά τή δική μας ὀρθή πορεία, γιά τίς οἰκογένειές μας, γιά τήν εὐρύτερη κοινωνία.

Οἱ χριστιανοί πρέπει νά ἀγωνιζόμαστε νά «ἀποθέσουμε», **νά πετάξουμε ἀπό πάνω μας τά ἔργα τοῦ σκότους καί νά ντυθοῦμε τά ὄπλα τοῦ φωτός**·

δηλαδή τά φωτεινά ἔργα τῆς ἀρετῆς (Ρωμ. 13,12). Αὐτός ὁ ἀγώνας ἀποτελεῖ τό οὐσιῶδες καί σταθερό περιεχόμενο τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς καί γίνεται πιό ἔντονος τήν ἱερή περίοδο τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς, στήν ὁποία μᾶς εἰσάγει ἡ ἀποψινή βραδιά· ὁ Κατανυκτικός ἑσπερινός τῆς καταλλαγῆς καί τῆς συγγνώμης.

Εἶναι, ὥστόσο, ἀνάγκη νά συνειδητοποιήσουμε πλήρως ὅτι ἡ χριστιανική ζωή, ἡ ἐνάρετη ζωή, δέν εἶναι ἀτομικό κατόρθωμα ἀλλά δωρεά τοῦ Θεοῦ. Εἶναι πνευματική καρποφορία πού ἐνεργεῖ στή ζωή μας, στή ζωή τῶν μελῶν τῆς Ἐκκλησίας, τό Ἅγιο Πνεῦμα. Θεμέλιο τῆς ἐν Χριστῷ ἀσκήσεως καί προόδου εἶναι **ἡ θεανθρώπινη συνεργασία**. Ἐμεῖς προσφέρουμε τή θέλησή μας, καταθέτουμε τή μετάνοιά μας, δηλώνουμε τόν πόθο μας, καί συνεισφέρουμε μέ τά δάκρυα τῆς μετανοίας μας.

Ὅταν πάρουμε τήν ἀπόφαση ἀλλαγῆς, ὁ Θεός ἔρχεται καί μᾶς στηρίζει, μᾶς χαριτώνει καί μᾶς ἐμπνέει. Μᾶς φωτίζει καί μᾶς πλημμυρίζει μέ τήν ἀγάπη Του.

Οἱ θεῖες δωρεές Του εἶναι ἀνάλογες τῆς μετανοίας μας καί τῆς ὁλοκληρωτικῆς μας ἀπόφασης νά ἀλλάξουμε ζωή. Καί ποιά εἶναι αὕτη ἡ νέα ζωή; Προφανῶς ἡ ἀσκητική ζωή, ἡ συνετή διαχείριση τῶν ἀγαθῶν, ὁ σεβασμός στό περιβάλλον, ἡ ἀναγνώριση τῆς ἀξίας τοῦ κάθε ἀνθρώπου, **ἡ ἀπλότητα τῆς ζωῆς μας, ἡ μνήμη θανάτου** καί συναίσθηση τῆς διαρκοῦς παρουσίας τοῦ Θεοῦ.

Ἀδελφοί μου ἀγαπητοί,

«*Τό στάδιον τῶν ἀρετῶν ἡνέφκεται*». Ὁ πνευματικός στίβος εἶναι ἀνοικτός. Ὅσοι ἀποφασίσαμε νά ἀγωνιστοῦμε, ἄς εἰσέλθουμε καί νά ἀρχίσουμε τόν καλό ἀγῶνα τῶν ἀρετῶν. Αὐτό εἶναι ἄμεσο καί ἐπεῖγον. «*Ἀρξώμεθα τῆς ἀρετῆς, ἕως καιρόν ἔχομεν*» διδάσκει ὁ ἱερός Χρυσόστομος, συμπλη-ρώνοντας χαρακτηριστικά: «*Ἀρετή μόνον οἶδεν ἡμῖν συναποδημεῖν· ἀρετή μόνη διαβαίνει πρός τήν ζωήν τήν ἐκεῖ*». Ἡ ἀρετή εἶναι τό μόνο πού παίρνουμε μαζί μας φεύγοντας ἀπό τήν ἐδῶ ζωή. Ὅλα τά ἄλλα πρόσκαιρα ἀποκτήματα, πλοῦτος, ἐξουσία, ἐμφάνιση, θά τά ἀφήσουμε ἐδῶ ὑποχρεωτικά. Θά πάρουμε μαζί μας μόνο τό καλό μας ὄνομα· αὐτό θά ἀφήσουμε ὡς ἀνεκτίμητη κληρονομιά στούς οἰκείους μας καί στήν κοινωνία. Καί ἐμεῖς, μέ αὐτό θά δώσουμε τήν «Καλή μας Ἀπολογία».

Ἰδιαίτερα αὐτήν τήν περίοδο ὅλοι μας νά ἐντείνουμε τίς προσευχές μας πρός τόν Πανοικτίρμονα Θεό, ζητώντας τό ἄπειρον ἔλεός Του, γιά τήν ἀποκατάσταση τῆς Εἰρήνης στίς ἐμπόλεμες περιοχές καί τήν πολυπόθητη υγεία, ἡ ὁποία διασαλεύεται ἀπό τή φοβερὰ πανδημία.

Καλή μετάνοια καί καλή πνευματική προκοπή ἀδελφοί μου !

+ ὁ Νικαίας Ἀλέξιος

PAGE

PAGE 1